

kræves ved dette Lovforslag, ikke vil vise sig at svare til de Forventninger, som ere nærede ved Lovforslagets Udarbejdelse. Der kan f. Eks. indtræde Vanskeligheder fra deres Side, som selv forskrive deres Vin og altsaa komme ind under Begrebet Selvforskrivere, — dette kan ogsaa gælde større Restauratører —, og disse Vanskeligheder, til Dels maaske ved Benyttelsen af Agenter som Mellemmænd, kunne meget let udvikle sig til et Omfang, som svækker de Fordele, man har ventet at naa ved denne Lov, paa samme Tid, som det bliver til en Slags Fordel for dem, der have Evne til at forsyne sig i større Omfang. Jeg mener, at Lovforslaget maa blive Genstand for en indgaaende Overvejelse, og jeg vil ikke skjule, at det af de foreliggende Lovforslag er det, om hvis Godhed jeg nærer størst Tvivl.

Om Forslaget angaaende Afgift af Arv kan jeg i ikke ringe Udstrækning holde mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen) for nogle Dage siden. De Anker, han fremførte, kan jeg give min Tilslutning. Men jeg ønsker dog i min Kritik at gaa noget videre end det ærede Medlem. Jeg kan for det første ikke gøre mig fortrolig med, at det ikke kan blive en stor Byrde, der her paalægges forskellige Boer, og at den ikke vil virke trykkende ved mange Lejligheder. Tager man et Husmandsbo og andre lignende Ejendomme omkring paa Landet, kan man, med den Tendens, der efter de ny Skatte-loves Gennemførelse har været til at gaa til en høj Ejendomsskyldsætning — det er noget, mange ville have bragt i Erfaring, at der har været en mærkelig Tendens hos Befolkningen til at faa sin Ejendom takseret højt —, let tænke sig, at selv i de mindre Boer kan Afgiften blive trykkende. Det vil ikke være sjældent, at et Gaardmandsbo kan naa op til 20,000 Kr., og saa vil der falde en Afgift i første Linie af 540 Kr., om jeg har regnet rigtigt, og det kan med alle de Byrder, der i øvrigt falde, naar der skal foretages Skifte — det er gerne efter et Dødsbo, hvor der har været Begravelse, og hvor der skal foregaa Ejerskifte —, være en meget generende Byrde, særlig naar man vil sikre, at Ejendommen bliver i Familien. Det have vi en ret betydelig Opfordring til at tage under Overvejelse. Endnu værre gaar det, naar Talen er om større Ejendomme. Der er ogsaa den Side ved Sagen at tage i Betragtning, at Arveafgiften kan ramme ret ulige, snart kan

der være Boer, hvor der gaar Snese af Aar mellem hver Gang, der er Tale om, at noget falder i Arv, og mellem hver Gang, der kan være Tale om, at Statskassen faar Afgift deraf, og der kan være andre Boer, som opløses og falde i Arv med korte Mellemrum. Det er en Side af Sagen, som jeg mener, der er nogen Grund til at tænke nærmere over. Jeg vil foretrække — det er allerede udtalt fra flere Sider —, at man beregnede en noget mindre Indtægt ved Hjælp af denne Lov end den, hvorom Talen er, navnlig at man beregnede mindre, naar Arven tilfalder Arveladerens Ægtefælle eller direkte Afkom, altsaa under A. i første Linie. Jeg vilde foretrække, at vi i Stedet for gik til en Ændring i Skattelovene om Indtægt og Formue, og da den ærede Minister har udtalt sig i den Retning, vil jeg udtale min Tilslutning til, at denne Mulighed kan komme til Stede. Jeg tror, det vil vække mindre Utilfredshed, og det vil ogsaa have den Fordel, at Iveren for at komme til Ændringer i vort Skattevæsen vil blive mindre herefter, naar Folk faa øjeblikkelig og mere direkte at føle, hvad Virkningerne af de evindelige Krav om Ændringer i vore Beskatningsforhold ville sige.

N. Neergaard: Det skal ikke blive for en lang Tid, jeg vil trætte det ærede Ting. Jeg har begæret Ordet nærmest for at fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende den foreslaaede Sukkerbeskatning. Jeg undlod at tale derom i mit første Foredrag, dels for ikke at gøre Talen alt for lang, dels fordi jeg mente, det var hensigtsmæssigst at tage Debatten om de enkelte Lovforslag op hvert for sig. Denne Vej er imidlertid ikke bleven fulgt af andre ærede Medlemmer, og da det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) med stor Udførlighed er kommet ind paa Sukkerbeskatningsspørgsmaalet, havde jeg ønsket at rette en Bemærkning til ham. En stor Del af det, jeg havde ønsket at sige, er blevet overflødiggjort ved den højtærede Finansministers meget instruktive Tale i Formiddags, men der er dog nogle af de Bemærkninger, jeg har tænkt at gøre, som ikke ere blevne overflødiggjorte ved den, og det, jeg har at sige her, vil jeg altsaa nærmest have betragtet som et Supplement til de Udtalelser, vi hørte i Formiddags.

Jeg skal da begynde med at sige, at det egentlig ikke fra nogen Side er blevet bestridt, at det er et meget stort Frem-